

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21
szám. Ide intézendő a lap szel-
emi részét érdeklő minden
közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyedévre 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petisors tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Vármegyei közgyűlés.

Gömörvármegye törvényhatósága f. hó 28-án tartotta őszi közgyűlését **Hámos** László főispán elnöke alatt.

Az első közgyűlés volt ez az új vármegyei székház dísztermében, melynek falai közé sereglett ez alkalommal a vármegye színe-java. A nagyteremben megjelenő főispánt és alispánt hosszantartó lelkes éljenzéssel fogadták.

Hámos László főispán lendületes beszéddel üdvözölte az egybegyűlteket, felhívta a közgyűlést, hogy a vármegye őseitől öröklött hagyományos hazaszeretettel és alkotmány tisztelettel támogassa a közügyeket, melyek helyes intézése mindnyájunk közös feladata és nemesis hivatása.

Az éljenzéssel kísért megnyitó után **Lukács** Géza főjegyző felolvasta **Bornemiza** László alispán következő tartalmas, nagy gonddal megszerkesztett jelentését:

„Tekintetes vármegyei bizottsági közgyűlés!”

Midőn vármegyei új székházunk termében, közügyeink tárgyalása végett tanácskozási első alkalommal összegyűlekeztünk, mindenekelőtt örömmel a legszívélyesebben kívánom üdvözölni vármegyei bizottságunknak megjelent tisztelt tagjait.

Lelelkemelő nevezetes esemény vármegyénk beléletében, midőn annyi fáradsággal és áldozattal felépített díszes székházunkat, rendeltetési magasztos ezéljának megfelelőleg, közügyeink intézésére mai napon tényleg használatba átvethetjük.

Mennyiben azonban székházunk felavatásának ünnepele közgyűlési határozattal a jövő év tavaszára kitűzve lett, ez alkalommal tartózkodni kívánok ezen esemény nagyjelentőségének további méltatásáról.

Azért azon szívből fakadó őszinte kívánsággal zárom tiszteletteljes üdvözetemet: Öröködjék ez épület felett mindenha a gondviselés kegyelme!! hogy az idők végtelen sorozatáig hirdethesse a közügyek iránti buzgóságnak és áldozatkészségnek magasztos, nemes példáját!

Vármegyei ügyeink tárgyalásánál és elhatározásainál pedig vezérelje törvényhatósági bizottsági közgyűléseinket jövőre is az őseinktől öröklött hazaszeretethez, alkotmányunkhoz való tántoríthatatlan hűségnek, a törvé-

nyek iránti tiszteletnek, a pártatlan igazságosságnak és méltányosságnak érzete.

Legyen e terem az egyetértő munkásságnak felszentelt békés hajléka!!

Ezek után a vármegyei közigazgatás legközelebb lefolyt negyedévi állapotáról van szerencsém rendszerinti tiszti jelentésem a következőkben tiszteletteljesen előterjeszteni:

Mult nyári rendes közgyűlésünk idejétől oly különös esemény, mely a vármegyei közigazgatást rendes menetében megzavarta, vagy éppen akadályozta volna, elő nem fordult.

A vármegyei tisztikar általában, törvényszerinti kötelességének, a viszonyokhoz képest megfelelni igyekezett s a közigazgatás hatáskörébe utalt ügyek törvényszerinti elintézésben részesítették.

Őszinte sajnálattal és igaz részvétellel kell bejelentnem, hogy a vármegyei tisztikart ez idő alatt súlyos veszteség érte, gróf Almásy Arthur rimaszécsi járásbeli főszolgabírónak szeptember hó 30-án hosszas betegskedés után Tornyos-Németiben bekövetkezett gyászos elhunytá által. — A boldogult 18 évig állott vármegyénk tiszti szolgálatában és ezen idő alatt ügybuzgalma, tiszti kötelességének lelkiismeretes teljesítése által a közbecsülést és közelismerést kiérdemelte. — A boldogultban vármegyénk hű fiát, a tisztikar igaz baráti érzelmű társát gyászolja. Legyen pihenése esendés!! — Korán felhantolt sírja felett virrasszon a kegyeletes emlékezet!!

Azt hiszem, ezek után a tekintetes vármegyei közgyűlés kegyeletes közérzületének adok kifejezést azon tiszteletteljes előterjesztéssel, hogy korai gyászos elhunytá felett őszinte sajnálással és igaz részvétünknek jegyzőkönyvünkben kifejezést adjunk s ezen elhatározásunkat a boldogult mélyen sujtott özvegyének részvétiratunkban juttassuk tudomására.

A megüresedett főszolgabírói tiszti állásra, annak jövő december hóban tartandó általános tisztújítás alkalmával leendő törvényszerű betöltéséig — főispán ur ő méltósága által — Remenyik Aladár tb. főszolgabíró, ki már a főszolgabíró huzamos betegskedése alatt is a hivatali vezetésével megbízva volt, továbbra is helyettesített s a vezetéssel megbízott.

A folyó évi október hó 24-ik napjára legkegyelmebben egybehívott országgyűlésre küldendő képviselők

megválasztására határidőül október hó 2-ik napja törvényszerűen kitűzve, ezen napon a választás vármegyénk területén lévő mind hat választó kerületben minden rendezés nélkül törvényszerűen megtörtént. Megválasztottak országgyűlési képviselőkül: gróf Andrássy Géza a rozsnyói, Farkas Ábrahám a rimaszombati, Kubinyi Géza a jolsvai, Putnoki Mór a putnoki, Szentiványi Árpád a kövii választókerületben szavazattöbbséggel és Fáy István a rimaszécsi választókerületben egyhangulag.

A vármegyei közigazgatás, árva- és gyámhatósági kiadásokról, valamint ezek fedezetére szolgáló bevételekről az 1902-ik évre elkészített költségvetés, mely szerint a szükséglet főösszege 210584 korona, a fedezet főösszege pedig 199329 korona s így 11255 korona állami pótvavadalmazás kérelmezése által fedezendő hiánynyal irányoztatik elő, az állandó választmány beható tárgyalása után ezen közgyűlésünknek fogja egyik kiválólag fontos tárgyát képezni.

Áttérve vármegyei utiügyeinkre, nem mulaszthatom el ez alkalommal sem, eddigi jelentéseimhez következetesen annak hangsúlyozását, hogy vármegyei utipénztárunk csekély jövedelme és az utadónak a vármegyei kezelés alatt álló utvonalak 598 kilométert kitevő hosszúságához mérten, elégtelen volta miatt, tekintve véve ehhez még az utadónak késedelmes beszolgáltatását is, utiügyeink rendszeres vezetése és kezelése sok nehézséggel van összekötve. — Hogy a folyamatban lévő munkálatok akadálytalan végrehajtásának biztosítása az által, hogy az érdemberek kiutalványozásánál az utipénztár állásával a kellő arány megtartva legyen s a munkálatok előhaladásához képest a vállalkozók esedékes érdembére mind e mellett is kielégítést nyerjen, körültekintő gondoskodást igényelt.

Utipénztárunk tartalékalapjának 100000 koronára leendő felemelése céljából a tekintetes vármegyei közgyűlésnek gondoskodásából határozatilag felvételtí rendelt és már felsőbb hatóságilag elvben jóváhagyott 70000 korona törlesztéses kölcsönnek felvétele, mind ezideig azon okból nem volt teljesíthető, mivel a pénzpiacz kedvezőtlen helyzete miatt ily természetű kölcsön általában évek hosszú sorára el nem fogadható, megterhelő feltételek mellett lenne még ez idő szerint is megköthető. Utipénztárunk érdeke tehát a pénzügyi helyzet javulásának bevárását javálja.

TÁRCZA.

Naplótöredék.

Irtá: ALMANSOR.

November 1. Mindszent estjén.

Mikor a csendes éjszaka beáll s én a derengő lámpafénynél könyveim között virrasztok, a mély csendben megjelennek előttem a mult oszló ködképei és benépesítik magányomat.

Behunyam a szemem és nem vagyok a jelené. Ott bolyongok a letűnt alakokkal messze a multban, a ködös multban. Beszélgetek velök, mulatok velök, szenvedek velök, forró könnyeket hullatok s a csendes éjszaka mulik észrevétlenül.

Addig merengek, addig bolyongok a mult kékes ködében, míg fáradt lelkemre az álom nem borul. Lehajtom fejemet a karomra és szunyadok. Azt álmodom, hogy virrasztok, hogy vétkezem nyugalom, egészségem ellen, hogy nyugtalan phantáziám és az ábrándozás megabolja éjszakáimat, nyugalmaimat. És ez álom felébreszt, felugrom és sietek aludni. Így küzdök magammal az éji csendben naponkint.

Es édes merengés, kedves ködképek mégis szeretlek benneteket. Szenvedélyem a józan ész vádját naponkint legyőzi s csak virrasztok, virrasztok. Hisz oly édes e csend, e néma merengés, oly kedvesek a mult feltűnedező alakjai.

*

Ha azt mondom, hogy szép volt és állításomat valami csodálatra méltó hasonlattal is támogatom, ti képzeltetek egy szép leányt, gyönyörűt, bájosat. Pedig ő még szebb volt annál, a kit ti képzeltetek, ő még gyönyörűbb volt. Oly szép, hogy gyenge a ti phantáziátok arra, hogy szemetek elé varázsolná.

Gyönyörű volt . . . látom, szemem előtt lebeg, rajongok érte, de nem tudom szépségét leírni, nincs hasonlat, mely szemetek elé varázsolná. Ott sétál a virágos kertben, ajkain édes mosoly, szemében derű. A virágok illatukkal tömjéneznek neki, a madarak himnusokat zengenek szépségéről, a nap dicsfényével veszi körül, a szellő ruhája szegélyét csókolja és ő mind e hódolatról nem tud. Szeme virágról virágra tévelyeg. Ifju szívében édes titok. Egy férfi feltárta előtte érzelmeit, szerelmét s hogy válaszolhasson neki, kijött a virágok közé, tanácsot kérni tőlük. Töprekedik, gondolkodik s lelkében mindig egy gondolat, egy szent meggyőződés keringedik felül:

— Nem, drága virágaim, tudom, érzem, hogy nem vagyok szerelemre teremtve.

— De mi a czéled — kérdi egy rózsa — hiszen szép vagy, ifju vagy és nő vagy.

— Nem tudom, szívem azt sugja: nem, nem, maradj leány, maradj hajadon.

*

Lámpám szorgalmasan serczeg. Nem merek mozdulni, oly csend van körülöttem. Agyamban a gondolatok úzik egymást, alig bírom őket visszatartani, hogy papírra vessem.

Sokszor olvastam és hallottam a tragikumról beszélni. Azt mondták, hogy a tragikum megrendítő esemény, de az emberek hamar megnyugosznak benne, mert a hős, a tragikum hőse a bukás csiráját szívében viseli.

Oh, hát tragikus az, ha a bűnös bűnhődik!

Elmondom, mit tartok én tragikusnak. Elmondok egy tragikus esetet. Láttam egy kertben ezer rózsát. Pompázott valamennyi s illatozott. A pillangók kábultan repdestek körülöttük. A természet virított, a rózsák illata betöltötte a friss tavaszi levegőt; a nap ragyogó sugarai a virágok ezer meg ezer színével játszadoztak. Reszket a levegő, dalol a madár, zsong az aranyos bogár, min-

den él, virul, szeret, édes gyönyörrel és ez ünnepi díszben, örömben tündöklő kertben az ezer rózsa között, egy félig kinyílt bimbó letörve, elhervadva. Egy ifju leány, egy letört virágszál néz maga elé, hideg közönynyel, esendé megnyugvással. Szemében a tűnő élet halvány csillogása, ajkán néma csend, orezáin a félelmetes pir.

Néz.

Vajjon mit gondol magában? Tudja-e, hogy utoljára látja a természet ünnepeit, a ragyogó tavaszt. Hogy utoljára érzi a nap jótékony, meleg sugarait. Tudja-e, hogy a madarak keseregő dala búcsúdala s hogy a virágok ringó hajlongásukkal búcsút intenek feléje. Érti-e, hogy szívének dobbanása mindig lassúbb, erőtlenebb és lihegése mindig gyorsabb, hevesebb. Tudja-e, érti-e, hisz oly közönyösen, oly hidegen néz?

Nem tudja!

Oh Isten, te böles vagy és kegyelmes! Lesujtod szolgádat, de nem mondog meg neki, hogy lesujtottad. Jó vagy, mert nem keserítet el szívet, hanem erőt, bizalmat és reményt adsz neki.

Nem tudja!

Oh hiszen ha tudná, nem lehetne ily nyugodt. Sietne a virágokhoz, hogy búcsút vegyen tőlük; hallgatná a madarak dalát; bejárná a kertet, hogy legalább egyszer láthassa még; élvezné a meleg napsugarakat, feltekintene a derült égre, ajkán sóhaj és nem hideg némaság volna!

Nem tudja!

Oh hiszen, ha tudná, hogy válnia kell, elmondaná végső óhaját, imát rebege és kérné az Istent, hogy a mit rendelt, immár teljesüljön, mert kinos, nagyon kinos a bizonytalanság, vagy mentse meg a kegyetlen sorstól. Vagy megsiratná sorsát és hullatna keserű könnyeket — zokogna, hogy válnia kell a szerető szívektől, természetűtől, a virágoktól, kiket úgy szeretett, kik

BLOCH ÁRMIN

a „hazai iparcsarnokhoz“

MISKOLCZ, Széchenyi-utca 133.

„Oroszlánygyőzsertár“ mellett.

Ajánlja dűsan felszerelt gyári raktárát menyasszonyi kelengyékben, kitűnő vásznak, szepességi asztalneműek, legdivatosabb kész fehéreneműekben, saját gyártmányú kézi himzések, paplanok, elismert jó minőségben és jutányosabb árban, mint bárhol.

Kívánatra szakember kiküldetik kelengye vállalás céljából, avagy próbaküldemény bérmentve eszközölteik.

Vidékről való meglátogatás esetén 300 korona vételnél két másodosztályú menetjegy ára visszatérítetik.

Zsebkendőkben folyton ujdonságok. — Házi fonalakat elvállalok szövés céljából.

Már 20 korona postai megrendelésnél bérmentve. — Hazai ipar nagyban terjesztése.

A folyó évben utadó fejében vármegyénk egész területén kivettett:	187388 kor. 71 fill.
Mult évről tényleges hátralék volt:	33591 kor. 75 fill.
Összesen befizetendő volt	220980 kor. 46 fill.
Ebből töröltetett	7116 kor. 13 fill.
Helyesbített tartozás volt	213864 kor. 33 fill.
Erre mai napig befizettetett	143075 kor. 17 fill.
Még tartozásban maradt	70789 kor. 16 fill.

A régebbi időből eredő hátralékok leszámolása befejeztetvén, az ismételt nyomozati eljárás alapján behajthatatlannak bizonyult hátralékok törlése és leírása iránti eljárás folyamatban van, valamint a még tartozásban maradt utadó behajtására nézve az intézkedés a vármegyei közigazgatási bizottsági ülésből a havi kimutatások alapján rendszeresen megtéteik.

A vármegyei kezelés alatt álló utvonalakra, a költségelőirányzatilag megállapított fedanyag vállalkozók által már kiszállított és előállított, bizottságilag leendő átvételére a szükséges intézkedés megtéteik.

A vármegyei betegápolási alapnak még az 1898. év végéig terjedő ápolások után fennálló tartozásai fedezetére előlegképen eddig a vármegyei közközházi alaphoz kiutaltványozott 7000 korona összegből, a mult év végével még maradvány volt 2120 korona 30 fillér. Folyó évi összes bevétel 1143 korona 11 fillér. Kiadás 144 korona 56 fillér. E szerint maradvány 3118 korona 85 fillér.

A szabad rendelkezési alap létesítése ezéjából mult évre megszavazott 2 % os pótdoból hátralékban maradt 5400 korona, mely a folyó évben teljesen befizetve lett s ezen pénztárban jelenleg 57800 korona maradvány van.

A folyó évben ebadó fejében kivettett 4952 kor., ebből ez ideig a vármegyei pénztárba befizettetett 4327 korona, hátralékban maradt 225 korona.

Vármegyei székházunk építési munkálata teljesen befejeztetvén, folyó évi szeptember hó 17-től az egész építkezés felülvizsgálata van folyamatban. — A rendszeres felülvizsgálat teljesítésével Brenner Vilmos műszaki tanácsos és báró Brandenstein Ottó miniszteri számenellenős lett a m. kir. kereskedelemügyi miniszterium által feliratunk folytán megbizva, illetve e végből kiküldve.

Csakis a felülvizsgálat befejezése után és annak eredményéhez képest lesz az egész vármegyei székház építkezési munkálatokról az okmányolt számadás rendszeresen összeállítható és megvizsgálás s jóváhagyás végett a tekintetes vármegyei közgyűlésnek előterjeszhető.

Sajnálattal kell bejelentem, hogy az idei termés eredménye általában vármegyénk területén, a középszerűn is alul maradt s ehhez véve a termények alacsony árát, valamint a mult évi termésnek hasonlóan kedvezőtlen eredményét, vármegyénk lakosságának mezőgazdasággal foglalkozó tekintélyes része valóban súlyos anyagi viszonyok közé jutott. — A nehéz ipari és kereskedelmi viszonyok következtében nem kedvezőbb helyzete általában kézi iparral foglalkozó iparosainknak sem. — Minden esetre hazafias gondoskodásra méltó, a nemzet fenntartó erejét képező földbirtokos és iparos osztály anyagi helyzetének ily nagymérvű hanyatlása.

Ezen csaknem válságosnak jelezhető súlyos viszonyok mellett, némileg megnyugtató, hogy a fuvarozással és kézi munkával foglalkozó lakosság, vármegyénk területén elegendő keresetet, sőt sok helyen a megélhetést biztosító állandó foglalkozást talál, úgy, hogy a lakosság megélhetésének biztosítása érdekében különös intézkedésekre remélhetőleg ez évben sem leend szükség.

A személy- és vagyónbiztonság ez idő alatt a vármegye területén nagyobb mérvben meg nem zavartatott.

A kivándorlás vármegyénk területéről a mult évhez képest, a folyó évben tetemesen növekedett, a mennyiben összesen kiadatott 1651 külön ut-levél (mult évinél 516-al több) s ebből 1645 Amerikába való utazásra szólott.

előtt szívének titkait számtalanszer feltárta. Vagy remegne, félne a közelgő percztől, — de ő nem sir, nem remeg, nézek, nézek rá, ő nyugodt és hallgatag.

De ime egy könnyesepp csillan meg szemében, követi egy másik, — zokog, fuldokol, — de nem szól. Kegyetlen némaság.

Tehát mégis tudja!
Zokog, zokog, én kérdelem miért sir, nem felel, csak zokog. Szívemre a keserűség száll, én is könnyezem vele. Láttam már szenvedést, bánatot, szerencsétlenséget, könnyeket, magamnak is sok fájdalom és bánatom volt, de hamar feledtem. Oh de ezt a búcsút, mikor ez ifju leány a természetből és a virágtól búcsúzott, — e könnyeket, nem fogom feledni soha.

Künn voltam a temetőn, világot gyújtottam sirja fölött és leróttam a kegyelet adóját. Ma az ő emlékének szentelem estémét.

Eszembe jut a koporsó, melyben fehér virágok közt alszik egy letört virágszál. Álma örök. Fején menyasszonyi fátyl, koszoru, mozdulatlan testét fehér menyasszonyi ruha takarja. Szeme lezárva örökre, ajkain az örök némaság. Ravatalára égő gyertyák vetnek sápadt világot.

Nézek nyugodt arczára és elmulik fájdalom. Hiszen ha elgondolom, e nyugodt arcvonások boldog nyugalmat tükröznek vissza. De agyam működik, jönnek nehéz, kínos gondolatok és könnyet fakasztanak szememből.

Szép volt, ifju és enyém — s most nincs, eltűnt örökre. Lelkem csüggedni kezd és tanácstalanul állok a fájdalommal való előtt, hogy meghalt, hogy nincs többé.

Oh jertek dalos madarak, vidítsátok fel szomorú szívemet. Nyilatok még, illatozzatok még ti örökké ébredő pompái a természetnek bájos virágok. Kábítsátok el fejemet a mámorító illattal, hogy feledjek, hogy feledjem a bánatot, mely szívemet előnti. És ha majd ti is oda tértek, hová ő költözött, mondjátok meg neki: térjen vissza egy lilium képében, a tavaszi szellő szárnyain; éreztesse szívének melegét a tavaszi napsugárban, hallassa szavát a csalogány dalában, mert fáj, fáj e szív, nyomul rá a keserűség szüntelen.

Igy kesergek, de a virágok már-már nem nyilnak, a madár-dal megszűnt, az örök derű nem árasztja melegét rám, csak a szél, a hideg őszi szél felel szavamra durván kegyetlenül.

A vármegye területére 30 napi időtartamra, könyöradomány gyűjtésre szóló engedélyt 19 esetben adtam ki.

A közegészségi állapot — tekintettel arra, hogy járványos betegségek nagyobb területre kiterjedőleg fel nem léptek, kielégítőnek mondható.

A hasznos házi állatok egészségi állapota — eltekintve a sertések között még mindig uralgó sertésvész-től — különben kedvezőnek minősíthető.

Sertésvész uralgólag fellépett a folyó évben 55 községben, megszűnt 38 községben, jelenleg zárlat alatt van 17 község.

Egyéb ragadós betegségek közül előfordult: lép-fene 2, rühkór 1, orbáncz 1, veszettség 3 esetben.

A szükséges óvintézkedések foganatba vételét minden egyes esetben elrendeltem és az ellenőrködő felügyelet gyakorlata érdekében a törvényszerű intézkedést megtettem.

A vármegyei kezelés alatt álló összes pénztárak és alapok kezelésének rendszerint havi vizsgálata általam bizottságilag pontosan (legutóbb folyó hó 23-án) teljesítetvén, a kezelés minden pénztárban teljes rendben, — a készpénz felszámoltatván hiány és felesleg nélkül, a pénztári letétet képező takarékpénztári betétkönyvek, értékpapírosok, kötvények és egyéb értékek teljes rendben és hiány nélkül állapotban találtak.

Végezve jelentésemet, az egyes vármegyei közérdekű ügyek tárgyalása alkalmával előterjesztéseimet a tekintetes vármegyei bizottsági közgyűlés mindenkor tapasztalt méltányló becses figyelmébe és jóindulatába ajánlva, kiváló tisztelettel magadtam

Rimaszombat, 1901. október 27-én.

Az alispáni jelentést a közgyűlés tudomásul vette s kimondta, hogy gróf Almásy Arthur főszolgabíró elhunytá felett részvétét fejezi ki.

Ezután következtek a választások. A főpénztárnoki állásra ketten, a szolgabírói állásra hárman pályáztak. A jelölő bizottság tagjai voltak: Szentiványi Árpád, Hanvay Zoltán, Farkas Ábrahám, Molnár József, Marton János és Kubinyi Géza; a szavazatszedő bizottság tagjai Fáy László elnöklele alatt: Szakall Andor, Máriássy Gyula, jegyző Komáromy István.

A főpénztárnoki állásra felállással szavazottbbséggel Ragályi István választott meg Istók József ellenében. A szolgabírói állásra névszerint szavaztak, s Kubinyi Zoltán 114 szavazattal választott meg a Diószeghy Dezső 53 és Madarassy Iván 21 szavazata ellenében. Ragályi István és Kubinyi Zoltán a hivatali esküt letették.

A jövő évi költségvetést elfogadta a közgyűlés, s az 1902-ik évi virilis tagok jegyzékét tudomásul vette. Ugy-szintén örvendetes tudomásul vette báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter következő köszönő levelét:

Gömör-Kishont t. e. vármegye közönségének.

Őszinte örömmel vettem a vármegye törvényhatósági bizottságának 1901. évi július hó 17. és 18. napjain tartott közgyűléséből 270/kgy. jkv. 1901. szám alatt kelt azon meleg hangú üdvözlő feliratát, melylyel Gömör-Kishont vármegye közönsége súlyos betegségeből való felgyógyulásom és közszolgálatom 50-ik évének betöltése alkalmából megtisztelt.

Hálával eltelve az isteni gondviselés iránt, mely ezen reám nézve felejthetetlen évfordulót megérnem engedte, midőn visszatekintek azon öt évtizedre, melyet felséges királyom és hazám szolgálatában töltöttem, készséggel ismerem el, hogy mint katona és mint államférfi egyaránt csakis kötelességemet teljesítettem és ha oly szerencsés voltam legkegyelmesebb uramnak és szeretett hazámnak némi szolgálatokat tehetni, ezt nagyrészt azon hazafias támogatásnak köszönhetem, melyben törekvéseimet a nemzet és az ország törvényhatóságai mindenkor részesítették s melyet Gömör-Kishont vármegye törvényhatósága részéről mindig tapasztaltam.

Halottak napján.

Irta: SZENTESI TÓTH.

Szorosan egymás mellett haladtak. Talán a két-felől feléjük hajladozó ágaktól, mint szellemkezek érintésétől félték, talán a suttogástól, mely a bokrok között halt el, de mindenesetre érezték, hogy nekik szorosan egymás mellett kell menniök. És ez az érzelem oly megnyugtató volt, oly csendes boldogság varázsát önté el rajtok, hogy már hosszabb idő óta, mintha gondolatuk sem volna. Mintha elszállt volna lelkök, messze, valami kedves, valami tüneményes világba s ott összeolvadva a napsugarakkal, megfürödve a virágok ezrének illatába, most gyöngéden ringatóznának a szellők karjain.

Oly fényes, oly szép, oly nyájas őszi délután volt a mai! oly hévvel csókolgatta a napfény az orموkat, mintha hosszú elválás előérzetével birna. Befurakodott a völgyek mélyére, a bokrok alá, mintha a legapróbb fűszálaktól is bucsuzni akarna.

A tiszta légben nagy zöld legyek kényeskedtek ragyogó színeikkel, meg-meg pihenve az ifju pár ruházatán.

Ábrándos szerelmesek voltak. Most az emberi zaj közül, ki a szabadba, a jó, szerető természet kebelére menekültek. Ridegnek, szűknek érezték a szoba falait, érzelmeikre korlátot rakott az elzárkózás, mert a menny magasságát, a kéklő erdőkoszorút s a mi közte volt, a végtelen tért, mindet beakarták szárnyalni s hitték, hogy átölelhetik szerelmükkel mind azt, a mi létező.

Nem fáradva csatagoltak a verőfényben: találgatták miről cseveg a patak, mit mesélget a reája hajló fűzek lombjainak; majd bucsut integettek a gyalui havasok mögé hanyatló napnak.

A kis kosárkát könnyedén emelte Lea. Fehér terítő kendőnél nem volt már benne egyéb. A három forrásnál, azon a rejtett tisztáson, mely mintegy arra látszott rendelve, hogy duzzadó moh párnáival nyughelyül szolgáljon, elköltötték a vajas szeleteket s czukorkákat s most némán haladtak egy hegyi ösvényen a város felé, legalább azt hitték, ha ugyan egyáltalában gondolkoztak rajta, hogy jó, hazafelé vezető uton járnak.

A tücskök ijedve hallgatták el lépteik zajára, beljebb húzóva lyukaikba. Senki sem figyelt rájuk. A sárgult levelek cizegését sem hallották, a mit azok a hűvös őszi szél csókjaira adtak feleletül. Elmerengtek

A működésem iránti elismerés és a személyem iránti rokonszenves érzelmek becses tanujele gyanánt hálás szívvel köszönöm Gömör-Kishont vármegye közönségének nagyrabecsült megemlékezését és üdvözlését.

A sokszor röögös, sokszor tövises közpályán működőnek legszebb jutalmát polgártársainak ragaszkodása és elismerése képezi s Gömör-Kishont vármegyéhez — ha nem is engem közvetlenül, de családomat — oly benső, oly szoros kötelékek fűzik, melyek kétszeresen becsessé teszik előttem a vármegye közönségének irántam tanusított megtisztelő figyelmét.

Fogadja ezért a vármegye közönsége mélyen érzett köszönetemet, azon legőszintébb kívánságom mellett: virágozzék Gömör-Kishont vármegye minden téren, legyen mindenkor egyik disze a magyar hazának, mindenkor otthona a számtalanszor bebizonyított régi hazafias szellemnek és kísérje mindenkor Isten áldása közönségének munkásságát.

Budapesten, 1901. évi szeptember hó 10-én.

Báró Fejérváry Géza,
honvédelmi miniszter.

A kassai közégi közigazgatási tanfolyam gömör-megyei születésű hallgatóinak segélyezés iránt beadott kérelme alap hiányában teljesíthető nem volt, a jolsvai siketnémák és vakok intézete részére azonban a szabadrendelkezési alaphoz évenként 100 korona szavaztatott meg azzal, hogy ez összeg lehetőleg gömör-megyei születésű ápolat ellátására és segélyezésére fordíttassék.

Az alispán jelentette, hogy néhai Erzsébet királynénak Spányik Kornél által a diszterem számára festett képét szakértők által megvizsgáltatta s ezek elismerő nyilatkozata után átvette. A sikerült képet már el is helyezték a diszteremben s a bizottsági tagok gyönyörködtek benne.

Az árvaszéknél alkalmazott két kisegítő ülnök tovább alkalmazása jóváhagyott mindaddig, míg a negyedik árvaszéki ülnöki állás rendszeresített fog. Mint halljuk — a kisegítő állásokra Bérczy Kálmán és ifj. Törkölly József fognak kinevezettni.

Abonyi Pál t. főügyész nyugdíjaztatása iránt beadott kérvényét a közgyűlés elfogadta, a keleméri körjegyzőség közégi képviselőtestületeinek a jegyzői lakásra vonatkozó határozata ellen beadott felebbezést pedig elutasította.

A baba-képző tanfolyamnak Rimaszombatban leendő felállítására vonatkozó miniszteri rendelet tudomásul vétetett s a tanfolyam folyó évi november hó 15-én kezdését veszi.

A dobsinai nagyvendéglő bérlete ügyében Fejér Endre bérlő által beadott utóajánlata elfogadtatott, s így a nagyvendéglőt 3 évre ismét megkapta a dobsinaiak kedvelt vendéglőse. — Özv. Laurency Györgyné és Grobon Kiss Zsófia szülésznoi és Korach Jenő állatorvosi oklevele kihirdettetett, Braun Gizella írógépkezelőnek pedig a közgyűlés 80 korona szorgalmi pótlékot szavazott meg.

Egy városunkra nézve nagyfontosságú ügy is elintéztet nyert a közgyűlésen. Ez a helybeli róm. kath. ág. ev. és ev. ref. egyházak felebbezése a felekezetek segélyezését megtagadó városi közgyűlési határozat ellen. Ez ügyben a közgyűlés elfogadta az áll. vál. következő határozati javaslatát:

„16491. sz. — Rimaszombat r. t. város képviselőtestülete betérjeszti a rimaszombati róm. kath., az ág. ev. és ev. ref. egyházak hatóságainak a város képviselő testületének f. évi 1449. kgy. számú azon határozata ellen beadott felebbezését, illetve bejelentését, melyben a város közönsége 1902. évi január hó 1-ső napjának az egyes hitfelekezetek részére eddig folyóvá tett segélyt beszüntette.

Tekintettel arra, hogy Rimaszombat város képviselő-testületi közgyűlése 1849. évi december hó 17-én 666. kgy. számú határozatával, támaszkodva az 1848. XX. t.-cz.-ben kimondott irányelvekre; kimon-

a lassankint feltűnedező csillagokon, melyeket meg-meg tánczoltattak a hajlongó ágak.

„Fogsz-e mindig, mindig oly nagyon szeretni?“ kérdező hirtelen Lea, idegesen ragadva meg társának karját. „Igen, igen,“ folytatta aztán ugyanazzal a gyorsasággal, mintegy megnyugtatóni akarva bizalmáról a meglepetéstől megállott fiatal embert, „hiszek, hiszem, hogy nem fog megcsalni! Oh! nem, az nem is lehet! Istenem! Mi boldogok leszünk ugy-e? azok sokáig, azok örökké!“

Az uton távol, mintha rózsaszínű fátyl huzódott volna az ágak közé; mintha rózsaszínű köd ereszkedett volna, bizonytalan morajt rejtve mélyében.

Az ifju pár nem látta; vagy igen! Láttá, de úgy, mint a jövő derengő fényét, mely utaikon fog majd sugározni. S mintha minél hamarabb elakarnák érni, meggyorsították lépteiket.

Csakhamar sűrű, eleven sövénykerítés állotta utjokat, átléptek egy kis ajtón s valami kertfelében találtak magokat.

Dermedten állottak meg. Alattok, a domboldalon közelebb, távolabb, kripták sokaságának feltárt ajtaja tátongott reájok; némelyekben sejteni lehetett a bennök végig nyújtózkodott koporsót. Az ajtókon ki s be és a fák között, mintha valamennyi porladozó odahagyta volna földalatti fészket, zajongva, néha tömeggé verődve megállva, lombán mozgott a bolyongó alakok tengere. A sirok, sirkövek lángoltak; a bosszantó füstben hajladozó ágak, mintha bűnös lelkek csapatait ostoroznák; mintha az alvilág látkepe tünt volna elé.

Az örök szerelmi léttel, az örök boldogsággal a megsemmisülés, az örök halál állott szemben.

Valahol a tömeg mélyében kar-dal igyekezett kiemelkedni, de csak a panaszlóan jajgató szoprán gyözedelmeskedett néha, a többit elnyelte a füstös fény s az egész zürzavarra ráborulok éj. A kétes homályból, a sirok közül villogó apró tűzök, mint ugyanannyi égő szemek ragyogtak elő s mindnyája rájuk nézett, a haragosabb lángok is, mind, mintha csak feléjük nyújtogattak volna hegyes nyelveiket.

A moraj mély guny hangját vevé fel, melybe a szél bántó kacajja keveredett.

A holtak birodalmának, a megsemmisülésnek gunyos kacajja volt ez az egymást dermedten átölelve tartó szerelmes pár felett!

dotta: miszerint az addig a protestáns hívők által chartaszerűleg megállapított és fizetett papi és tanítói járandóságokat a város terhéül elvállalja; egyidejűleg pedig a róm. kath. plébánia részére váltó czédula formában megállapított összegű pengő pénz értékére emelte; s ebből kifolyólag támaszkodva az 50 évet meghaladó gyakorlatra is, a két protestáns felekezet azt vitatja, hogy ezen nem egyszerű s az 1868. LIII. t. cikkben körvonalazott segélynek, hanem ajándékozásnak, vagy adományoknak minősülő teljesítmény egyoldalulag el nem vonható; a róm. kath. egyházközség pedig ezenkívül támaszkodik a törvényes formások megtartása mellett létrejött canonica visitationalis közhitelességi okmányára, mely szerint a rimaszombati róm. kath. plébánosnak összes eddig fizetett javadalmi örök időre biztosítva van; tekintettel arra tehát, hogy a m. kir. közigazgatási bíróság csupán az egyes választásfelekezetek segélyezési részarányának meghatározására bír jogosultsággal, de az egyes községi pénztárakból élvezett járulékok vagy javadalom jogi természetének minősítése illetve eldöntése rendes bírói utra tartozván, akkor a midőn Rimaszombat r. város képviselő-testülete a közigazgatási bíróság ítéletében kifejezésre jutott nézet szerint a papi és tanítói javadalmakat segélynek minősíti, oly ténnyel, mely hatáskörén túl terjed:

Mindezeknél fogva Rimaszombat r. t. város képviselőtestületének folyó évi július hó 1-én 1440. kgy. sz. a. hozott, neheztelt határozata feloldatik, egyszerűsített utasítattik, hogy a mennyiben a papi és tanítói fizetések jövőbeli folyóvá tételét beszűntetni kívánja, az ellentétes jogi álláspont helyességének bírói eldöntése czéljából a törvény rendes útját vegye igénybe.

Ennek folyamánként határozatilag kimondatik, hogy ezen megindítandó per végérvényes befejezéséig az 50 éves gyakorlat lévén törvény szerint fenntartandó Rimaszombat r. t. város a papi és tanítói javadalmakat a két protestáns egyház javára az 1849. évi 666. kgy. számú határozat értelmében, a róm. kath. egyház javára pedig ezen határozat, nemkülömben a kötött magánjogi egyezmény, canonica visitatio és a m. kir. közigazgatási bíróság 1900. évi 2595. számú ítélete alapján köteles kiszolgáltatni.

Miről Rimaszombat r. város képviselő-testülete a felebbező egyházak szabályszerű értesítése végett is értesítettet rendeltetik.

Ezután még több kevésbé jelentős ügy nyert elintézt.

* * *

Vármegyénk főispánja a közelgő tisztújítás részleteinek megbeszélése czéljából a közgyűlés alkalmából a bizottsági tagokat bizalmas értekezletre hívta egybe f. hó 28-án, d. u. 3 órára. — Az értekezlet nagyon népes volt. — Hámos László főispán adta elő az értekezlet összehívásának czélját, melynek az lenne az intenciója, hogy a vármegyei közgyűlési bizottsági tagok a meglévő tisztviselők mellett foglaljanak állást a közelgő tisztújításnál. *Szentiványi* Árpád pártolól szolal föl. — *Hevessy* Benedek a konkurencia elzárását ellenzi. Hámos László főispán fölvilágosító szavai után *Hevessy* Benedek is megnyugszik. *Molnár* József fejtegeti az értekezlet fogalmát s a mostani tisztikar mellett szól, s a bizottsági tagok szíves figyelmét kéri ezek irányában. *Máriássy* Andor *Hevessy* Benedek javaslatát pártolja s a választás kérdését egész nyílt kérdésnek kívánja tekinteni. *Kubinyi* Géza azt fejtegeti, hogy azok, kik itt föl nem szolálnak, erkölcsileg kötelezve lesznek a mostani tisztikar mellett való állásfoglalásra.

Többek tartalmas hozzászólása után az értekezlet kimondja, hogy a mostani vármegyei tisztikarral meg van elégedve, a közóhajnak ad kifejezést, midőn ezek megválasztatását kéri, s eddigi munkásságáért köszönetet mond a tisztikarnak.

Egyes betöltendő állásokról fejtegették ki ezután véleményüket az értekezlet tagjai.

Betöltendő állások lesznek: főszolgabírói, főügyési és egy esetleg miniszterileg jóváhagyott árvászkéi ülnöki állás. *Szentiványi* Árpád *Osváth* Dániel tornaljai tb. főszolgabíró érdekében szolal fel, ki már 24 év óta szolgálja hűen a vármegyét közmegelegedésre, s ki már kétszer lépett vissza a harcz előtt azon ígéret mellett, hogy a legközelebbi főszolgabírói állás üresedésénél ő lesz az egyedüli jelölt, — *Osváthot* kéri megválasztatni. — *Török* Bálint a szabad választás joga mellett szól, az nem választás, ha előre befolyásoltatnak a választók. — *Szentiványi* Árpád felszólalását magyarazza, s kijelenti, hogy ő nem akar presszionálni, de ki a vármegyének szolgálatot tett, kell s illő, hogy a vármegye azt méltányolja. Ő erkölcsileg érzi magát lekötözöttnek, hogy *Osváth* mellett foglaljon állást, s számosan vannak ilyenek, kik ígéretet tettek neki. — *Hanvay* Zoltán elvi álláspontra helyezkedik. Excepcionális állapot van, mit fejteget. Nézete szerint egyes járásoknak kellene megbírálni a főszolgabíró jelöltet, s kit őhajt, ezt kellene tekintetbe venni a vármegyének. Abszolút képesség és köztisztesség az elve, melylyel minden tisztviselőnek kell bírnia. Respektálja a járás megállapodását.

Bornemisza István emlékezik tett ígéretére s méltányolja az érdemeket s aszerint is fog eljárni. — *Fáy* István nagyon helyesli *Hanvay* Zoltán azon kijelentését, hogy a központnak respectálni kell a járás jelöltjét s ez oknál fogva járása $\frac{1}{10}$ részének nevében, a fiatal de érdemekben gazdag szolgabíró *Remenyik* Aladárt ajánlja főszolgabírónak, kinek érdekében mindent el is fog követni. — *Ifj. Szabó* László őszintén pártolja *Fáy* indítványát s kijelenti, hogy oly ügyes tevékeny, szolgabírája Gömörvármegyének még nem volt, mint *Remenyik*! — A főispán nyílt kérdéssé teszi a választást. A főügyési állásra egyedüli pályázó lesz a mostani alügyész *Kubinyi* Ferencz, ki szorgalmánál, tevékenységénél fogva megérdemli ez előléptetést. — Így az alügyési állás nyílt kérdés lesz s választás útján töltetik be. Ezzel a főispán élénk éltetése mellett a bizalmas jellegű értekezlet véget ért.

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete f. hó 25-én *Kishonthy* Gyula h. polgármester elnökle alatt gyéren látogatott közgyűlést tartott, melynek első tárgya volt az országos marhavásártér rendezésére vonatkozó javaslat megvitatása. A tanács e tekintetben a miskolczi vásártér

beosztását helyesnek tartván, kiküldte *Brauner* Gyula állami állatorvost és *Jaczkó* Pál városi mérnököt, kik a tervet be is nyújtották. Többen szoláltak a tárgyhoz s általában nem tartják helyesnek a vásártér 3 kapuval való ellátását. Ahhoz hozzájárult a közgyűlés, hogy 3359 kor. 20 fillér a vásártér átalakítása költsége czimén három évi részletekben a költségvetésbe felvéttessék s a vásártér rendezése ügyében kiküldtetek: *Molnár* József, *Samarjay* János, ifj. *Sütő* István, főjegyző, főkapitány, mérnök és az állami állatorvos, kik alapos megbeszélés után a tervet elbematolták.

Ezután a város tulajdonát képező házak átalakítási, javítási és rendezési költségei kerültek szőnyegre. A régi megyeház átalakítása mintegy 4000 koronába kerül, s arról van szó, hogy az és a hasonló kiadások a város törzsvagyonából fedeztessenek-e vagy pótdó vetessék ki e czélra. A kérdés tárgyalására 30 napra, tehát november 24-ére fog összehívhatni a közgyűlés.

Ez alkalmából *Institúrisz* Endre azon már lapunkban is többször hangzottatott kívánságot adta elő, hogy a közgyűlések idején a délutáni órák állapittassanak meg, a mikor mindenki több idővel rendelkezik. Az okos indítványt a közgyűlés élénk helyesléssel fogadta. *Samarjay* János pedig felszólalt, hogy igen czélszerűnek tartaná, ha a képviselőtestület havonta egyszer — előre meghatározott napon délután összejönne, s a közügyeket megvitatná.

Az erdei rétek bérbeadására vonatkozó szerződés helybenhagyatott. A községi polgári leányiskola költség-előirányzata és mult évi számadása tudomásul vétetett. Az iskolaszék azon megkeresésére vonatkozólag pedig, hogy a polgári leányiskola államosítása érdekében lépések tétesse, azt határozta a közgyűlés, hogy a már egyszer ez ügyben eljárt küldöttséget újra felkéri az államosítás szorgalmazása érdekében. Az állammal az elemi iskola államosításakor kötött szerződés clausulája ugyanis úgy szól, hogy a polgári leányiskola államosítása idejének meghatározása a pénzügyi kormány és a törvényhozással dőlhetik függően.

Még *Schweitzer* Dávidné azon kérelméhez, hogy az 1902. január hó 4-ére eső hónapos vásár 18-ára, a szeptember 6-iki pedig 13-ára tétesse át, a közgyűlés hozzájárult, s a kérelmet pártolólaj terjeszti fel a keresk. miniszterhez.

Végül elnöklő polgármester bejelenti, hogy a bábaképző tanfolyam részére a volt pénzügyigazgatóság helyiségeit 1200 korona évi bérért vették ki, s az erre vonatkozó szerződés már készülöben van. A terv szerint 8 és $\frac{1}{2}$ évre bérletlenének a helyiségek.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

A közönség köréből. *)

Köszönetnyilvánítás.

Azon vármegyebizottsági tagok, kik a lefolyt vármegyebizottsági közgyűlés alkalmából — minden ellenakézió dacára is — irántami bizalmuk és jóindulatuknak oly szép tanujelét adták, ez uton is fogadják őszinte halás köszönetemet.

Ujabb ösztönzés lesz ez nekem a jövőben is kötelességem lelkiismeretes és pontos teljesítésére.

Rimaszombat, 1901. október 29.

Istók József, várm. alpenztárnok.

*) E rovat alatt közöltékért a felelősség a beküldöt terheli

Hirek és vegyesek.

Uj királyi tanácsos. Dr. Markó Sándor roznói közjegyzőt, az egyházi és közelet terén szerzett érdemeinek elismerésül ő felsége e napokban királyi tanácsossá nevezte ki. A hirt mindentűt a legnagyobb örömmel fogadták s mi is üdvözljük az új tanácsost.

Kir. hercegi kitüntetés. Károly Ferencz, Ottó királyi herceg fia, Ferencz Ferdinánd után a trón várományosa, e nyáron Wallis gróf örnagy kíséretében beutazta Magyarországot s az alkalommal a dobosinai jégbarlangot is meglátogatta, itt abbeli óhaját fejezte ki, hogy szeretne a szép vidékről több ásványt. Hanvay I. Ede polg. iskolai tanár, a ki az előkelő vendégeket kalauzolta, néhány gyönyörű ásványt küldött a kir. hercegnek. — Vizsgálásul e napokban egy meglehangu magyar levél kíséretében gyönyörű arany mellűt küldött Hanvaynak a fiatal kir. herceg atyja, Ottó kir. herceg. Az „O“ alakú mellű, tiz briliánszal és a Habsburg koronával van ékesítve.

Esküdtek kisorsolása. A jövő 1902. év folyamán szolgálatot teljesítő esküdtek névsorát, a kir. törvényszék elnöke, egy törvényszéki bíró, a törvényhatósági bizottság által kiküldendő bizalmi férfiú és az ügyvédi kamara megbízottjának közreműködése mellett f. év november hó 11-én állapítja meg. A részletes lajstromot annak idején közölni fogjuk.

Esküvő. *Szontagh* Zoltán és neje *Szentiványi* Róza bájos és kedves leányát *Rózsikát* eljegyezte Sajó-Gömörön Gömörvármegyének egyik tevékeny szolgabírája: ifj. *Hevessy* László tart. honvédhuszár hadnagy. Üdvözljük a fiatal jegyespárt s állandó boldogságot kívánunk osztályrészül.

Kórházi felszerelés. *Vágner* Sándor Losonez polgármestere dr. *Valihora* János apátplébánossal, a mult héten Roznayon *Ivánkovicz* János megyés püspöknél járt a városi kórház kápolnája dolgában. A püspök, ki nagyon szívesen fogadta a küldöttséget, megígérte, hogy a kórházi kápolna felszerelési költségeit magára vállalja és a szükséges misemondó rukákat is ajándékozni fogja.

Alapítványok. *Baksay* István kir. tanácsos, nyug. gymn. tanár, a sárospataki főiskolánál az új Vay-Moesary-féle alapra tett 200 koronás alapítványát olyképp óhajtja növelni, hogy ahhoz évente — mig él — 100 koronát adományoz. Adja a gondviselés, hogy minél több éven át fizethesse évi járulékat! — Hasonlólag *Czinke* István ev. ref. lelkészünk még szept. 24-én a tisztánimnői egyházkerület őszi gyűlése alkalmával 200 koronával gyarapította az új Vay-Moesary-féle alapot.

A községi és körjegyzők országos egyesülete f. hó 21-én tartotta Budapesten rendes évi közgyűlését, melyen jogos és méltányos kívánságaikat komolyan és méltósággal vitatták meg. A vitában jelentékeny részt vett *Záhonyi* János is, a ki mint a gömöri körjegyzői

egyesületnek főjegyzője volt jelen s az erdélyi körök memorandumát mellett foglalt állást az állami részleges segély és fizetés tárgyában.

Halálozások. *Bábás* József helybeli derék polgártársunkat mely gyászba döntötte atyjának, id. *Bábás* Józsefnek folyó hó 28-án reggel 88 éves korában bekövetkezett elhunyt. A tisztos kort ért s a polgárság közbeesülésében állott iparos a legidősebb férfi volt városunkban. Temetése folyó hó 29-én nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

Kovács József városi tanácsost és kiterjedt családját is nagy csapás érte. *K. Kovács* Józsefné szül. Lubik Karolina, a tanácsos neje folyó hó 27-én esti 8 órakor 62 éves korában, boldog házassága 40-ik évében rövid betegség után jobblétre szenderült. A lesújtott család fájdalomában őszintén osztozik városunk közönsége, mely részvétének kifejezést is adott a f. hó 29-én végbement temetésén való megjelenése által. Legyen az elhunyt emlékezete áldott!

Óz. Farka Jánosné szül. Oláh Antónia, kinek férje régebben a helybeli adóhivatalnál felügyelő volt, f. hó 28-án d. u. 6 órakor hosszas szenvedés után 71 éves korában elhunyt. Veres Lázár pénzügyi számtiszt neje az elhunytban édes anyját gyászolja. Temetése f. hó 28-án nagy részvét mellett ment végbe. Béke poraira!

Lintz Géza ujtartólvölgyi áll. tanító gyászlacon jelenti a megrendítő családot, mely őt neje szül. *Brandt* Lenke f. hó 23-án Budapesten bekövetkezett elhunytával lesújtotta. Az élete 47-ik s boldog házassága 12-ik évében elhunyt kedves nőt a fővárosban temették el a rokonság s ismerősök igaz részvéte mellett. Nyugodjék békében.

A vármegyei tisztújítás — mint halljuk — a *december 19-én* tartandó közgyűlésen fog végbemenni. Valóban kívánatos volna, ha a tisztújítás minden nagyobb vihar nélkül folynék le s az utóbbi időben eléggé megzavart kedélyeket nem korbácsolná fel újra. Hisszük, hogy a megyei közügyek vezetői mindent elfognak követni arra nézve, hogy a restauráció lefolyása szelid legyen.

A bábaképző tanfolyam — mint lapunk más helyén megemlítjük — november hó 15-én veszi kezdetét a volt pénzügyigazgatósági épületben. Már e napokban megválasztják a pályázók közül a kórházi szülésznök, ki a bábá-növendékek vezetője is lesz. Az első kursust dr. *Löcherer* Tamás, a tanfolyam igazgatója fogja tartani, ki e napokban Eperjesen és Miskolcon járt az új intézmény tanulmányozása czéljából.

A kaszinó vigalmi bizottsága szombaton *Samarjay* János elnökle alatt ülést tartott, melyen a szinkerület ügyében Miskolcon tartott értekezlet eredményéről a kiküldöttek beszámoltak. A bizottság tudomásul vette a jelentést, s megállapodott abban, hogy a szinpartoló egyeslet létesítése érdekében mindent el fog követni; megcsinálja a tervezetet, s aztán nagyobb értekezleten tárgyalni fogják a kivitel módjait.

Emlékünnep. A nagyrözei m. kir. áll. felső kereskedelmi és polgári iskolák protestáns ifjusága 1901. évi október hó 31-én d. u. 3 órakor, reformatói emlékünnepélyt rendez.

Fontos újítás a postán. Az utalványokat folyó év november 1-től a levélhordó a háznál fogja kifizetni. Ezen szolgálatért minden utalvány után 4 fillér kézbesítési díj jár, ötnél több utalványnál darabonként 2 fillér, de legalább 20 fillér fizetendő. Az új rendelet részleteinek ismertetésébe térszüké miatt most nem bocsátkozhatunk, de a jövő számban részletesen fogunk vele foglalkozni.

Halálozás. *Pazár* László főmérnök, körünkben időzött *Pazár* Miklós s. mérnök bátyja, mint részvétellel olvassuk, Nagyváradon három heti súlyos szenvedés után 35 éves korában elhunyt. Vármegyénk számos uri családját érte a gyász.

Elzabadult vadállatok. Esztergomme gyében — mint tudjuk — számos vadállat szabadult ki egy ottan tartózkodó állatseregletből. Vármegyénk alispánja sürgönyi értesítést kapott a belügyminiszteriumtól, hogy ha valami veszélyt lát, vagy hall, azonnal rendelje el a hivatalos hajtóvadászatot e fenevadakra.

Sikkasztás. A miskolczi Steinfeld és Fischer szabócézég megbízottja *Weisz* Arthur a legutóbbi vásár alkalmával itt járt s megrendeléseket vett fel és mintegy 360 koronát inkasszált. Az összeggel azonban megszökött s most nyomozzák.

A kleptománia különös faja. *Ma* kó János henczkői czigány a dunnák és paplan-félék iránt bir némi előszeretettel, ahol lát egyet, igyekszik szerelme tárgyának birtokába jutni s miután sokat lát, birtokába sok is jutott — vesztére. Vesztére járt a mult napokban a szomszéd faluba, honnan szintén az ágyneműket vitte el, a csendőrség elfogta, de a vallatásnál kiderült, hogy szegény azt sem tudja honnan került, mikor vitte el. Mint mondják kleptománikus, csak hogy egyoldalú — az ágyneműek irányában.

Jólétszi Chászár Károly szabad lábbon. Néhány évvel ezelőtt a Budapest lakosságát egy gyilkosság híre riasztotta fel. A Haas és Deutscher nevű cézének egyik fejét, *Deutscher* Lajost egy elbocsátott alkalmazottja, jólétszi Chászár Károly erdész agyonlötötte. Chászár Károlyt több esztendei fegyházra ítélte a bíróság és a lipótvári fegyházba szállította át. Sok idő telt el azóta és sok minden megváltozott. Az előkelő Haas és Deutscher cézég egy kereskedelmi válság elsodorta. A bünösről pedig most érkezik hír. Magába szállt és jó magaviseletével kiérdemelte, hogy büntetésének jórésztét kitöltve október 22-én az igazságügyminiszter rendelkezése szabadlábra jutott. Chászár Károly már el is hagyta a fegyházat és hazautazot *Kokovira*, a hol családja tartózkodik és ahol folytatni fogja fűrészmalom üzletét.

A miskolczi kereskedelmi és iparkamara közgyűlése. Nagy érdeklődéssel folyt le *Radványi* István kir. tan. elnökle alatt a kereskedelmi- és iparkamara okt. hó 16-iki ülése. — Az elnök meleg szavakkal üdvözölte a tekintélyes számban összegyűlt tagokat, majd *Koós* Soma a F.-J.-r.l. kamarai alelnököt üdvözölte, keresk. tanácsosi czimmettel való kitüntetésé alkalmából. — Az ülés elején az elnök több érdekes előterjesztést tett, mely után az építő-ípar gyakorlása tárgyában alkotott szabályrendelet ügyében, — a kerületi ipartestületek meghallgatásával, — több rendbeli módosítást javasol. — *Szendró*, *Edelény*, *Gelej* és *M.-Keresztes* helypénz dijszabását nem tartja drágasága miatt elfogad-

hatónak, tekintettel a vásározó iparosok nehéz helyzetére. **Pásztó** község helypénz-tarifáját is leszállítandónak tartja. A **védjegy-törvény** oly módosítását, hogy a védjegyeket ne a kamarák lajstromozzák, hanem a központ, helyesnek nem tartja. Igen élénk felszólalásra adott alkalmat a keresk. Miniszter azon leirata, a melyben a közös hadsereg részére szállítandó **gyapjú árak** mérsékelése iránt teendő intézkedésre hívja fel a Kamarát, mivel más-külömben a hadügyminiszter külföldön szerzi be a gyapjút. A Kamara, a keresk. szakosztály véleményéhez képest határozott állást foglalt e leirat ellen, mely a hazai kereskedelem és mezőgazdaság érdekeit sérti és így a leirati meghagyást mellőzi, a miről ugy a Minisztert, mint a hazai Kamarákat értesíti. Nem helyesli a Kamara, hogy az **acetylen** a megrendelési gyűjtés törvénye alól kivétessék. A Kamara támogatja a **Hevesen** felállítandó ipar-testület ügyét, felterjesztést intéz a hazai barnaszén fuvardíjának mérsékelése iránt. — Örömmel veszi tudomásul, hogy az államvasuti leltári tárgyak részbeni beszerzése a Kamara többszöri sürgetése folytán a vidéken fog történni. Egyben feliratot intéztek, hogy a leltári javítás is hasonló módon történjen. A vasipar helyzetének javítására, a mely iránt a Kamara már a nyár elején feliratot intézett, újból kérelmet intéz a közmunkák sürgős foganatosítása és a vasuti díjszabások mérséklése iránt. — Ezzel a nagyérdékű ülés véget ért.

Szerkesztői üzenetek.

K. M. Rozsnyó. Leveleket kaptam. Czimedre a lapot folyósítottam. Kérlek, most már szives tudósításaidat és közleményeidet is várjuk.

H. L. Miniszterium. Miért e hosszú hallgatás? Régen nem volt részünk munkában gyönyörködni. Szívélyes üdvözléssel.

Birodalmi postafőnök urnak. Örömmel halljuk, hogy ahol jár vagy ül, mindenütt a legforróbb s legüzesebb délelgetésekben részesül. Azt is hallottuk, hogy „pagát kergetes” közben olyan drukkot fejtett ki, hogy a drukk lángot fogott. Hja! ilyenek a tüzes emberek. Szerenese, hogy a tüzes ember a birodalom örömeire épségben megmaradt. A viszontlátásra — a tüznel.

„**Sajó Vidék**” szerkesztősége. Borsody Béla állandóan Felső-Hangonyon tartózkodik.

Nyiltér. *)

Neuman és Strausz

kereskedelmi és mezőgazdasági ügynökök, (Erzsébet-tér 21. Gasko-féle ház), ajánlják magukat a gazdaközönség szives figyelmébe.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Hirdetmény.

4375. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy **Terényi J.** budapesti czég végrehajtónak **Varga Dániel** jánosi lakos végrehajtást szenvedő elleni 1040 korona tőke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Jánosi községben fekvő a Jánosi 278. számú telekjegyzőkönyvben foglalt 333. hrázi számú birtokból a B. 4. alatti **Varga Danielt** $\frac{1}{36}$ -od részben megillető jutalékra 786 korona.

A Jánosi 293. számú tjkvben A. 1—14. sorszám alatt foglalt $\frac{1}{4}$ urbéri kültelek és az ezután járó urbéri erdő és legelő illetőségéből a B. 5. és 9. alatti **Varga Danielt** $\frac{1}{4}$ -ed részben megillető jutalékra 606 kor.

A Jánosi 292. számú tjkvben A. I. 1—3. sorszám alatt foglalt 296, 294. és 269. hrzi számú belttelek és kertből valamint a 296. hrzi számon épült 153/b. számú házból a B. 10 és 14. alatti **Varga Danielt** $\frac{1}{2}$ részben megillető jutalékra 2120 korona.

Es a Jánosi 168. számú tjkvben A. I. 19. sorszám 442/a. hrzi szám alatt foglalt rétből a B. 11. alatti **Varga Danielt** $\frac{1}{8}$ -ad részben megillető jutalékra a 182 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1901. évi november hó 30-ik** napjának délelőtti 10 óráját Jánosi községben a község házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok, a becsáron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkkvi hatóság 1901. évi július hó 27-én.

Kálniczky, törvszéki bíró.

Hirdetmény.

576. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1900. évi 5393. számú végzése következtében **Nagy József** által képviselt **Tóth János** javára, **Hangonyi István és társai** ellen 600 kor. s jár. erejéig 1901. évi jan. hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2120 koronára becsült tehének, lovak, juhokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi királyi járásbíró 1900. V. 429. számú végzése folytán 600 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi jan. hó 8-ik napjától járó 8 %-os kamatai és eddig összesen 92 kor. 22 fill. bíróság már megállapított költségek erejéig Urajon alpereseknél leendő eszközésére, **1901. évi november hó 8-ik** napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécen, 1901. évi október hó 17-én.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

A „gömörmegeyi nép- és iparbank” a 4862. 4046. 4378. 4730. 5781. 5830 5086. 6034. 5515. 5177. 5558. 5955. 6359. 5916. 5893. 5623. 4189. 6353. 6215. 6048. 5860. 5904. 6348. 6337. 6213. 6079. 6026 6066. 6067. 5007. 6265. 6273. 6182. 6366. 4781. 4697. 6223. 6226. 6261. 6266. 6350. 6377. számok alatt elzalogosított és nem rendezett kezi zálogtárgyaknak, u. m. arany, ezüst pénzeket, ékszerket, ezüst evő- és díszeszközöket, különféle értékpapírokat és betétes könyveket **1901. november hó 23-án** délután 2 órakor saját helyiségében elárvereztet.

Rimaszombat, 1901. október 29.

1—2

Az igazgatóság.

Eladó ház.

Rimaszombatban, a **Tompa Mihály-utca** **10 sorszám** alatt egy igen kényelmes, magános, kitűnő száraz, egészséges ház, három nagy pinczével, sertés-ólakkal és egy nagy konyhakerttel együtt örök áron eladó. A vétel iránt értekezhetni lehet **Zehery László** tulajdonossal.

§1—3

Hirdetmény.

432. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1901. évi 2127. számú végzése következtében **Dr. Krausz Gyula** által képviselt **Kohn Albert** javára, **Dullovics Emma** ellen 358 kor. 72 fill. s jár. erejéig 1901. évi augusztus hó 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 704 koronára becsült butorok, ágyneműek, tükrökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1901. V. 172/2. sz. végzése folytán 158 kor. 72 fill. tőkekövetelés ennek 1901. évi január hó 1-ső napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 64 kor. 92 fill. bíróság már megállapított költségek erejéig Csizben alperesnél leendő eszközésére **1901. évi nov. hó 7-ik** napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécen, 1901. évi okt. hó 17-ik napján.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Kiadó üzlethelyiség.

Rimaszombatban, a **Deák Ferenc-utca** 8-ik szám alatti házban levő üzlethelyiség **1902. év január hó 1-től** bérbé vehető. — Bérelni szándékozók felvilágosítást ugyanott az emeleten lakó **Benyó Béla** tulajdonostól nyerhetnek.

2—*

Hirdetmény.

511. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tornallyai kir. járásbíró 1901. évi Sp. I. 241., 242. számú végzése következtében **dr. Ferderber Jakab** által képviselt **Sidlauer és Weisz** czég javára **Hanvay József** ellen 726 korona, 355 korona s járuléka erejéig 1901. évi augusztus hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2400 koronára becsült lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1901. V. 333/3. sz. végzése folytán 726 kor., 335 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. június hó 29 ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 138 korona 08 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Csizben alperesnél leendő eszközésére **1901. évi november hó 7-ik** napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Rimaszécen, 1901. évi október hó 17-én.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

5183. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint tkkvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy **Sósik János** végrehajtónak, **Varga Miklós** végrehajtást szenvedő elleni 31 kor. s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Serke községben fekvő s a serkei 151. sz. tjkönyvben A. I. 1—19. sorszám alatt foglalt **Varga András** nevére $\frac{1}{3}$ -ad, **Varga János** nevére $\frac{1}{3}$ -ad és **Varga Miklós** nevére $\frac{1}{3}$ -ad részben irt. $\frac{1}{8}$ -ad urbéri kül- és belttelekből, **Varga Miklós** birtokilletőségére 930 kor. fent emelt megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1901. évi december hó 31-ik** napjának d. e. 10 óráját, Serke községbe, a községi bíró házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok, a becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 93 koronát készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1901. évi szeptember hó 3-án.

Kálniczky, kir. törvszéki bíró.

Hirdetmény.

Ratkó nagyközség tulajdonát képező városház alatti és „Hosztincez” nevű **korcsmahelyiségek**, valamint a városban és „prózsai” nevezetű **malmok** folyó évi november hó 11-én délelőtt 10 órakor Ratkó nagyközség házánál újabb árverés utján 1902. évi január hó 1-től egymás után következő 3 évre haszonbérbe fognak adatni. Az árverési feltételek a község házánál megtekinthetők — Ratkó, 1901. október 22-én.

Havran Dániel, városi főbíró.

Hirdetmény.

Tiszolcz nagyközség tulajdonát képező **nagyvendéglő, ó-vám és pszota** nevű korcsmahelyiségek folyó évi **november hó 14-én** délelőtt 10 órakor Tiszolcz nagyközség házánál újabb árverés utján 1902-ik évi január 1-től 1904-ik évi december 31-ig haszonbérbe fog adatni. — Az árverési feltételek a község házánál bármikor megtekinthetők.

Tiszolczon 1901. október 21.

Setina János, **Cseh István**, jegyző. bíró.

2—2

Hirdetmény.

767. sz. — Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék mint esődbíróságnak 1901. évi 4835/p. számú végzése folytán közadós **Repeczky András** hanvai lakos vagyonbukott ellen foganatosított esődleltározás alkalmával összeírt leltározott ingóságokra a rimaszombati kir. törvényszék, mint esődbíróságnak 1901. évi 5683/p. sz. végzésével, a további eljárás elrendelvényén, az árverésnek Hanván, a majorsági épületben leendő megtartására határidőül **1901. évi novemb. hó 6-ik napjának** délelőtti 9 órája kitűzetik, a mikor a bíróság összeírt s leltározott lovak, juhok, sarnyú, termés, czukorrépa és maglóhere termények, gazdasági eszközök, kocsis s egyéb tárgyakból álló ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Tornallyán, 1901. évi október hó 20-án.

Záborszky Sándor, kir. jbir. végrehajtó.

Pályázati hirdetmény.

33. eln. sz. — Elhalálozás következtében üresedésbe jött **várgedei körjegyzői** állásra ezennel pályázatot nyitok. A körjegyzőség Várgede, Balogfalva, Kerekgede és Gortva-Kisfalud községekből áll.

Ezen állás javadalmazása 1000 korona évi fizetés, 240 korona lakbér, 162 korona irodai, küldönc és napidij átalány, valamint a szabályrendeletileg megállapított magánmunkálatokért járó díjak szedése.

A választás folyó évi **november hó 23-án** délelőtt 10 órakor fog Várgedén a községi iskola helyiségében megtartatni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni óhajtanak, az 1883. évi I. t.-cz. 6-ik §-a, illetve az 1900. évi XX. t.-cz. 3. §-ának értelmében felszerelt pályázati kérvényeiket folyó évi **november hó 22-ik** napjának déli 12 órájáig hivatlanhoz annál is inkább nyújtsák be, mivel a később érkezők figyelembe vételni nem fognak.

Feled, 1901. október hó 25-én.

Remenyik, h. főszolgabíró.

1—3

Hirdetmény

5184. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint tjkvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy **Kovács Mede Borbálának Nagy Mátyás, Nagy István kiskorú Ádám Borbála, Julianna és Mária** elleni 200 kor. tőke, s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60-ik t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Egyházasbást községben fekvő s az egyházasbásti 10. sz. tjkvben A. I. 1—21. sorszám alatt foglalt ingatlanokból, a B: 29., 30., 31., 32., 33. alatti **Nagy Mátyás**, — **Nagy István**, — **kiskorú Ádám Borbála**, — **Julianna és Mária** $\frac{1}{4}$ -ed részben megillető jutalékra 625 kor. 50 fill., az egyházasbásti 60. sz. tjkvben foglalt **Nagy Mátyás**, — **Nagy István**, — **kiskorú Ádám Borbála**, — **Julianna és Mária** 94/2 hrzi számú beltelkére és azon épült 63/a. sz. alatti házára 320 korona és az egyházasbásti 79. sz. tjkvben A. I. 1—3. sorszám alatt foglalt fent nevezettek kert, szántó és erdő birtokára 591 koronában fent ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, ennek megtartására határnapul **1901. évi december hó 19-ik** napjának d. e. 10 óráját Egyházasbást községbe, a községi bíró házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, vagyis 62 kor. 50 fill., 32 kor. és 59 kor. 10 fillért készpénzben vagy az 1882. LX. törvények 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkkvi hatóság. 1901. évi szeptember hó 4-én.

Kálniczky, kir. törvszéki bíró.